

รธน. มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๘๐

ป. รัชฎากร มาตรา ๕๗ ตี และมาตรา ๕๗ เบญจ

ประมวลรัชฎากร มาตรา ๕๗ ตี กำหนดวิธีการจัดเก็บภาษีเงินได้จากสามีและภริยา โดยให้ถือเอาเงินได้พึงประเมินของภริยาเป็นเงินได้ของสามีและให้สามีมีหน้าที่ยื่นภาษี แม้จะกระทบกระเทือนต่อสิทธิและเสรีภาพของสามีอยู่บ้าง แต่ก็เป็นไปเท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษีของรัฐ มิได้กระทบต่อสาระสำคัญแห่งสิทธิและเสรีภาพ สำหรับมาตรา ๕๗ เบญจ เป็นบทยกเว้นมาตรา ๕๗ ตี ที่ให้สิทธิภริยาแยกยื่นภาษีเงินได้จากการจ้างแรงงานของตนเท่านั้น ใช้บังคับกับสามีและภริยาทั้งหมดที่มีเงินได้พึงประเมินเป็นการทั่วไปอย่างเท่าเทียมกัน อีกทั้งบทบัญญัติทั้งสองมาตรามีได้เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องเพศหรือสถานะของบุคคล มิได้ขัดขวางการส่งเสริมความเสมอภาคของหญิงและชาย หรือความเป็นปึกแผ่นของครอบครัวและความเข้มแข็งของชุมชน บทบัญญัติดังกล่าวจึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๘๐

ย่อโดย นางสาวนฤมล แซ่ไฉ่

นักวิชาการคดีรัฐธรรมนูญชำนาญการพิเศษ

นายศรชัย อำนวย

ผู้อำนวยการกลุ่มงานคดี ๘

นางศรัณยา วีระกรพานิช

ผู้อำนวยการสำนักคดี ๓

นายสมฤทธิ์ ไชยวงศ์

รองเลขาธิการสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ ตรวจ